

Tre ting det är bäst att glömma

”Genom evangeliet blir ni frälsta, om ni håller fast vid ordet som jag förkunnade. Annars var det ingen mening med att ni kom till tro” (1 Kor 15:2).

Det finns inget som är mer beklagansvärt bland troende människor än bristande minne; kanske tänker man att denna defekt inte drar med sig särskilt mycket skuld; eller, också kallar man sin vårdslöshet för glömska...

Ni blir frälsta, om ni *håller fast...*” (eng. *håller i minnet*). Vår frälsning hänger i någon bemärkelse på detta: för utan Evangeliet, ingen frälsning; utan tro, ingen nytta av Evangeliet; och utan att vi lyssnar och tar till oss det vi hör, ingen frälsande tro...

Människans själ är något underbart; och inget kan vara mer underbart än minnet. Att en sådan oräknelig mängd bilder kan lagras i en dödlig instans och att det som verkar ha gått totalt förlorat för det kan bli fullständigt återställt; Minnet bedöms av de lärde vara en mirakulös nåd. Det har makten att föra saker som är fjärran och förgångna tillbaka till nuet...

Tre ting som vi bör glömma är:

1. *Onyttiga ting*. Det finns tusen onödiga och värdelösa saker som låder vid minnet, och lägger sig i vägen för bättre ting...

2. *Skadliga ting*. Med andra ord, sår. Dessa sätter sig vanligtvis i minnet, och bättre saker smiter ut... Som någon sagt, ”Vi kan komma ihåg *”old songs and old wrongs”*(gamla sånger och gamla oförrätter) väldigt länge.”... Det är inget fel om en människa har ett naturligt minne av ett gammalt sår, så länge hon inte har ett argt minne av det.

3. *Syndfulla ting*. Vi kan komma ihåg en snuskig historia i sju år, men glömma en frälsningspredikan på sju timmar.

Puritan Sermons, Band 3, sid 347-349.